

# Prázdninová kronika

## Šikovné a nadané děti v Majáku



Třetí a čtvrtý červencový týden proběhly v Majáku příměstské tábory nazvané "šikovné děti" a "nadané děti".



Horké červencové dny přímo lákaly k vodě. I přesto se příměstských táborů v Majáku zúčastnilo celkem přes 50 dětí. První týden byl zaměřen na rukodělnou výrobu, vyrábělo se z papíru a z fima.



Kromě tvoření děti soutěžily a na konci týdne za vyhrané body obdržely sladkou odměnu. Ve druhém týdnu jsme vyráběli hudební nástroje: pestrobarevné dešťové hole a peruánský perkusní nástroj jménem cajón.



Kromě jiného jsme navštívili středisko na Šumbarku i na Městě, kde jsme se pořádně vyřádili. Vzhledem k tomu, že teploty se celý týden držely okolo třicítky, nemohl chybět ani náš bazének k vodním radovánkám



## Dobyli jsme pevnost Boyard



15. srpna 2013

At' už jste s námi byli nebo nebyli na táboře, v tomto článku si můžete přečíst hromadu písmenek, které dohromady dávají momenty z našeho letošního tábora na Orním hnízdě, které se proměnilo v pevnost Boyard.

### DEN 1

Bylo krásné ráno 1. srpna 2013 a to jsme ještě nevěděli, že bude nádherných i následujících deset dní. První členové výpravy k pevnosti Boyard se pomalu začali trousit k branám střediska, aby se zúčastnili letního tábora s názvem „Klíče od pevnosti Boyard“. Vše zahájil otec Fura, který představil všechny obyvatele pevnosti a jak je u něj zvykem, neodpustil si i jednu hádanku, která byla po chvíli přemýšlení rozluštěna. Poté se již tři družiny vydaly hledat pevnost. Cestou musely získat potvrzení svých „lékařů“, že se tohoto náročného pobytu mohou zúčastnit, podpisy deseti garantů výpravy, a také povolení majitele pevnosti ke vstupu. Po dlouhé cestě se všechny skupiny dostaly k bráně pevnosti, kde je přivítal opět otec Fura. Zkontroloval všechny náležitosti, a když bylo vše v pořádku, předal družinám klíče od pevnosti. Každý, kdo byl vpuštěn do pevnosti, si pak udělal své boyardské tričko. Každá skupina si vybrala svůj název a měla vymyslet pokřik. Musím říci, že letos měly pokřiky opravdu úspěch. Skupiny se nakonec jmenovaly TÁBORNÍCI, LESÁCI a SPRÁVNÁ PARTA. Na večer byl připraven slavnostní oheň, u kterého se povídalo a zpívalo.



### DEN 2

Obyvatelé pevnosti si pro skupiny připravili první základní úkoly, aby jim zkomplikovali cestu k vysněným boyardům. Každá skupina získávala za splněné úkoly klíče, které pak mohla měnit za indicie. Tyto indicie je měly dovést k heslu, které otevíralo pokladnici pevnosti. Jako první se střílelo se ze vzduchovky, z praku a z foukačky.

Odpoledne na soutěžící čekali čtrnáct disciplín, ve kterých museli projevit svou obratnost, chytrost, rychlost a spoustu dalších vlastností. Protože bylo opravdu horko, nesměl chybět ani bazén, který byl hojně využíván.

### DEN 3

Tento den nás čekal výlet. Počasí slibovalo opět horký den a tak nebylo divu, že jsme se vydali k vodě. Cílem byla 19km vzdálená Větrkovická nádrž. Většina lidí se vydala vlakem do Kopřivnice, odkud to bylo jen kousek. Pět odvážlivců se však na tuto dlouhou cestu vydalo pěšky. Na



konci cesty je čekala vytoužená chladná voda a zábava v ní. Tento den dostal každý do opatrování deset „céček“, které se snažil rozmnožit. Soutěžilo se tak, že si někdo do sevřené dlaně schoval určitý počet „céček“ a někoho se zeptal sudá nebo lichá. Céčka vyhrál ten, kdo správně uhodl. Na konci dne si jednotlivé skupiny spočítaly, kolik „céček“ získaly a nejlepší skupina získala další klíče.



### DEN 4

Tento den se obyvatelé pevnosti rozhodli, že dopoledne vyzvou návštěvníky ve společenských hrách. Děti se rozdělily do trojic a obcházely celkem osm stanovišť, na kterých se hrály různé hry. Odpoledne nás pak čekala velká bitva o vlajky pevnosti Boyard. Každá skupina si nejprve musela udělat v lese svou pevnost. Na hrud' si pak každý dal své číslo



a všichni se vydali hledat pevnost obyvatel Boyardu, kde byly vlajky. Pokud však obránci odhalili číslo útočníka, ten byl odražen a musel si jít zpět pro nové číslo. To stejné platilo i naopak. Z celkových sedmnácti vlajek se po dvou hodinách zápolení podařilo útočníkům ukrást třináct vlajek. Vyhrála ta skupina, která jich získala nejvíce. Večer na návštěvu dorazil i otec Fura, který vyměnil skupinám první získané klíče za indicie.

## DEN 5

Opět se probouzíme do slunného dne, které napovídá, že bude zase vedro. Dnes děti čeká celodenní hra „9 boyardských úkolů“. Každou skupinu čekalo devět časově náročných úkolů, které bylo třeba splnit do 21,00hodin. Za každý splněný úkol, získali jedno číslo. Skupina tak musela získat devět čísel a správná kombinace těchto čísel je dovedla až ke klíčům. Tady je pro příklad jeden z úkolů: „Další číslo se nachází na chatě Solárka. K chatě se však musíte dostat nepozorovaně tak, aby vás vůbec nikdo neviděl. Splnění úkolu sleduje váš vedoucí. Při každém prozrazení, bude postih. Svázání dvou členů k sobě, kteří tak musí jít až do cíle. Pokud nevíte kde je chata, vedoucí vám to může ukázat na mapě a popsát cestu.“

Všichni se měli co ohánět a že to nebylo nic jednoduchého dokazuje fakt, že poslední skupina se dostala ke klíčům 15minut před skončením limitu.



## DEN 6

Dopoledne se obyvatelé rozhodli, že vyzvou jednotlivé skupiny ve své oblíbené kolektivní hře, ve které ještě nikdy nebyli poraženi. Šlo o prostěradlový volejbal. Úkolem bylo chytat a házet volejbalový míč pomocí prostěradla. Na jedno prostěradlo byli vždy tři členové skupiny. Boyardáci opět nebyli ani jednou ze tří zápasů poraženi a tak si neustále drží svou neporanitelnost.

Po těchto zápasech mezi sebou hrály jednotlivé skupiny. Odpoledne navštívili soutěžící vodní svět pevnosti. O klíče se tentokrát bojovalo zejména ve vodě. Hledaly se klíče ve vodě, naplňovaly se různé úzké a dlouhé trubky, nebo se ručkovalo pomocí lana na lehátku přes hlubokou vodu. Protože bylo opět horko, toto osvěžení určitě přišlo vhod.





## DEN 7

Již tradiční a neměnný bod našeho tábora. Výšlap na Lysou horu 1324m.n.m. Vycházelo se z tábora. Po prvotních obavách, jestli to všichni zvládnou, protože jak jinak bylo opět vedro, jsme se rozhodli, že vyrazíme. Motivací bylo večerní koupání na koupališti Sluníčko. Cesta sice trvala šest dlouhých hodin, ale nakonec jsme se všichni sešli na vrcholu. Nesmělo chybět občerstvení a vrcholové foto. Potom již fofrem dolů, protože koupaliště čekalo. Do tábora jsme dorazili až po setmění, unavení, ale spokojení J.

## DEN 8

Po náročném včerejším výletě, bylo dopoledne klidné. Hrála se jen taková drobnost, kdy bylo zakázáno vyslovovat určitá slova. Kdo to porušil, dostal na čelo čárku. Během této hry si každá skupina připravovala program na poslední den k závěrečnému táboráku.

Odpoledne nás opět čekaly boje o klíče ve čtrnácti úkolech. Nechyběly chuťovky jako lovení klíče z různých humusů, pojídání nití, na jejichž konci čekal klíč, ochutnávání různých „dobrot“, nebo běh na gumolaně a házení oštěpem. Skupina, která nesplnila úkol, měla ještě druhou šanci u otce Fury, který jim dával hádanky. Na večer si děti připravily Mezinárodní fotbalové utkání mezi AZ a SKU. Každý tým měl i své fanoušky, které bylo opravdu slyšet a v poločase dorazily i roztleskávačky. Nakonec vyhrál AZ 5:2. Po zápase dorazil ještě Pačes, který místo otce Fury měnil indicie za klíče.



## DEN 9

Čekala nás poslední hra. A to získání klíče k šifře, pomocí které bylo možno v pokladnici Boyardu zadat heslo. Čekalo nás putování po okolí pevnosti a plnění různých úkolů. Za jejich splnění získala skupina vždy část šifry. Kdo měl splněno, vracel se do pevnosti a hledal pokladnici.

Po setkání s otcem Furou a možnosti získat ještě poslední indicie, se musela každá skupina rozhodnout, jaké heslo pokladnici vůbec otevře. Bylo tady stále nebezpečí, že heslo nebude správné a soutěžící odejdou s prázdnou.



Některé skupiny dokonce obětovaly pár členů, protože si stále heslem nebyly jisté. Napětí se u pokladnice dalo krájet. Boyardy se po zadání hesla nakonec sypaly jen jedné skupině, která horlivě sbírala, co unesla. Sesbírala jich nakonec 840. Aby nebyly ostatní skupiny smutné, získaly alespoň cenu útěchy a to 400boyardů. Večer nám bohužel

poprvé počasí nevyšlo a tak se musel program konat uvnitř budovy. Každá skupina předvedla, co si připravila. Nakonec proběhlo všemožné vyhodnocení a poslední dražba, ve které si za získané boyardy mohly skupiny koupit nějaké ty dobroty.

**DEN 10**

Vše jednou končí, a stejně je to s naším táborem. Doufám, že si všichni užili spoustu legrace, ale i tvrdé práce při plnění úkolů a ve všech zůstanou ještě dlouho vzpomínky na tento tábor.



## Soustředění mažoretek a Irských tanců

Proběhlo ve dnech 19.8.-23.8.2013  
v tělocvičně CSVČ Dona Boska na Šumbarku.



Soustředění se zúčastnily čtyři skupiny:  
Irské tance, mažoretky Juniorky, Kadetky  
a mini mažoretky Školička.

Soustředění probíhalo celý týden vždy od 12.00 do 18.00. Bylo zaměřené na  
techniku tance, opakování tanců, přípravu na vystoupení, choreografie nových  
tanců. Soustředění se zúčastnilo 31 dětí. Vše proběhlo v klidu a pohodě.



## Florbalové soustředění - léto 2013



Florbalové soustředění pro zájemce ročníků narození 1999 - 2004 proběhlo ve středisku CSVČ Don Bosko v Havířově v tělocvičně na Šumbarku od pondělí do pátku ve dnech 12-16. 8. 2013.

Zúčastnilo se ho celkově 19 dětí.

Soustředění probíhalo denně od 9.30 do 14.30 hodin s půlhodinovou polední přestávkou.

Každý den začínal rozvíčkou a pak byl tematicky zaměřen na různé aspekty florbalové hry: pravidla florbalu, signály rozhodčího, výstroj a výzbroj hráčů a brankářů, útočná a obranná činnost, povinnosti a hra brankářů.



Dále to byly herní situace a jejich nácvik, trénink florbalových dovedností, také byl program doplňován soutěžními disciplínami, tréninkem v přírodě a kopanou - tento program vždy probíhal dopoledne do polední přestávky.

Odpolední čas byl věnován samotné florbalové hře - zápasům a turnajům.



## Příměstské tábory na pobočce Město

Tak jako každoročně, tak i letos se uskutečnily ve středisku na Městě dva příměstské tábory.

Cílem táborů bylo poskytnout dětem, které nemají možnost vyjet během volných dnů mimo město, pestrý a zajímavý program o prázdninách, aby se nenudily a nemusely tak trávit čas u počítače nebo u televize.



První tábor pod názvem „Tajuplná země“ byl na přelomu července a srpna, druhý se jmenoval „Cesta do Afriky“ a uskutečnil se v polovině srpna. K dispozici jsme měli zázemí střediska s hřištěm a zahradou.

Pro účastníky byl připraven bohatý program. Děti si vyráběly vlajky, týmové šátky, masky a „cestovní pasy“ potřebné k cestování po Africe.





Dalšími aktivitami bylo koupání v řece Lučině, výlet na Ondřejník a celotáborové hry. Děti měly zajištěny obědy ze školní jídelny Na nábřeží a ŠJ Moravské. Samozřejmostí byl i pitný režim v horkých letních dnech.

Celkem se táborů zúčastnilo 25 dětí. Počasí přálo, teploměr ukazoval kolem 30°C a dětem se na táboře moc líbilo. Rovněž rodiče byli spokojeni, hlavně ti, kteří chodili do práce, že jejich děti jsou pod dohledem a je o ně dobře postaráno.

